

Захисник Вадим Благовісний з дитинства мавив небом і втілив свою мрію в реальність. Гідно даючи відсіч ворогу, Герой ціною власного життя заплатив за нашу свободу та незалежність. 11 вересня майора Повітряних сил провели в останню путь на малій Батьківщині.

Хто повідомляє: Чернігівський обласний територіальний центр комплектування та соціальної підтримки

Вадим Андрійович

Благовісний народився 14 вересня 1995 року у селі Синдаревське Ніжинського району. Вже з дитинства мавив небом, а підростаючи, хлопець зацікавився боксом, який займався до вступу в Чернігівський ліцей підвищеної підготовки.

Закінчив Харківський національний університет Повітряних сил імені Івана Кожедуба. З 2018 року служив у Миколаєві в складі 299-ї бригади тактичної авіації.

Від початку повномасштабного ворожого вторгнення майор Повітряних сил Збройних сил України здійснив 95 бойових вильотів в складних умовах протидії ППО та винищувачів противника. На бойовому рахунку Захисника 100 одиниць знищеної броньованої техніки ворога, понад 80 автотранспортних засобів, близько 40 автоцистерн паливно-мастильних матеріалів та близько 800 чоловік живої сили противника.

Завдяки умілим діям Захисник неодноразово здійснював вивід авіаційної техніки з-під авіаційних та ракетних ударів противника.

За значні досягнення майора Вадима Благовісного нагороджено орденами Богдана Хмельницького II та III ступеня, останній військовий отримав у березні від Президента Володимира Зеленського.

На жаль, 7 вересня 2022 року під час виконання чергового бойового завдання у складі пари пілот штурмовика Су-25 загинув...

Після загибелі в бою ім'я військовослужбовця подано на присвоєння звання Героя України.

"Вадим був однією з найсвітліших, найпрекрасніших, найдобріших, найсмівливіших людей взагалі в моєму житті. Кожен його знає, мабуть, як ясне

сонечко в нашому житті, бо він завжди посміхався",
- розповіла Суспільному кума Захисника Тетяна Середюк.

11 вересня Захисника Вадима Благовісного провели в останню путь. Відспівували Героя в ніжинському храмі Всіх Святих. Понад 15 км, з Ніжина до рідного дому в селі Синдаревське, загиблого воїна земляки проводжали в останню путь на колінах та з квітами. Поховали Вадима Благовісного в його рідному селі.